Sopayla Ölüm: Öldürme mi 87/4 mü?

MAHKEME	KARAR TARİHİ	SONUÇ
Yargıtay Ceza Genel Kurulu	13.05.2026	Onama

ESAS NO	KARAR NO	İLGİLİ HÜKÜMLER
2026/67	2026/304	TCK 82/1-d, TCK 87/4, TCK 86, CMK 307/4

ÖZET

Eşini sopayla defalarca döverek ölümüne neden olan sanıkta darbe sayısı ve şiddeti, eylemin sopa kırılınca bitmesi, sabaha kadar yardım çağrılmaması ve husumet birlikte değerlendirilerek öldürme kastı kabul edildi; TCK 87/4 bozmasına karşı direnme isabetli bulundu.

Bu kararın özeti ve değerlendirmesi
savun.av.tr/sopayla-olum-oldurme-kasti-mi-tck-87-4-mu-cgk-2026-304/ →

Karar metni

Yargıtay Karar Arama sisteminde yayımlandığı hâliyle, değiştirilmeden aktarılmıştır. Taraf adları kaynakta anonimdir.

Ceza Genel Kurulu 2026/67 E. , 2026/304 K.

"İçtihat Metni"

KARARI VEREN

YARGITAY DAİRESİ : 1. Ceza Dairesi

MAHKEMESİ :Ağır Ceza Mahkemesi

SAYISI : 92-268

I. HUKUKİ SÜREÇ

Sanığın nitelikli kasten öldürme suçundan 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu'nun 82/1-d, 53, 54... . maddeleri uyarınca ağırlaştırılmış müebbet hapis cezası ile cezalandırılmasına, hak yoksunluğuna, müsadereye ve mahsuba ilişkin İstanbul Anadolu 9. Ağır Ceza Mahkemesince verilen 08.03.2023 tarihli ve 423-113 sayılı, resen istinafa tabi hükmün sanık tarafından da istinaf edilmesi üzerine inceleme yapan İstanbul Bölge Adliye Mahkemesi 1. Ceza Dairesince 25.05.2023 tarih ve 621-711 sayı ile istinaf başvurusunun esastan reddine; bu hükmün de sanık tarafından temyiz edilmesi üzerine dosyayı inceleyen Yargıtay 1. Ceza Dairesince 06.02.2025 tarih ve 6689-837 sayı ile; "... Türkmenistan vatandaşı olan sanık ile maktulün, gelen uluslararası istinabe cevabına göre 1984 yılından bu yana Türkmenistan kanunlarına göre evli oldukları ve suç tarihinden 2-3 yıl kadar önce

çalışmak amacıyla ikamet izni alarak Türkiye'de yaşamaya başladıkları, sanığın Pendik ilçesi ... Mahallesinde bulunan bir çiftlikte bekçilik ve hayvan bakımı işçiliği yaptığı, eşi maktulün ise herhangi bir işte çalışmadığı, maktul ... sanığın, çiftlik sahibi tarafından kendilerine tahsis edilen prefabrik müştemilatta yaşamlarını sürdürdükleri, dosyaya yansıyan bilgilere göre çiftin alkol kullanma alışkanlıkları olduğu, suç tarihinde sanığın olayın meydana geldiği prefabrik konutta maktulün vücudunun çeşitli yerlerine sopa ile defalarca vurduğu, maktulün hareketsiz kalması üzerine bir süre bekledikten sonra eşinin öldüğünü söyleyerek yardım istemesiyle olayın resmi makamlara intikal ettiği, maktulün cesedi üzerinde yapılan otopsi işlemi neticesinde düzenlenen rapora göre maktulün ölümünün genel beden travmasına bağlı yaygın yumuşak doku kanaması sonucu meydana geldiği olayda; taraflar arasında öldürmeyi gerektirecek bir husumetin bulunmadığı, iki eş arasında yaşanan ve görgü tanığı bulunmayan olayda sanık savunmalarının aksini gösterir bir delile rastlanmadığı, otopsi raporuna göre maktulün kafatası kubbe ve kaide kemiklerinde kırık veya çatlak bulunmadığı gibi diğer yüz kemiklerinde de herhangi bir kırık oluşmadığı, aşırı derecede alkollü olan maktulün ölüm sebebinin yumuşak doku yaralanması sonucu oluştuğu bu nedenlerle sanığın öldürme kastıyla hareket ettiğine dair her türlü şüpheden uzak, kesin ve inandırıcı delil bulunmadığı anlaşıldığından sanığın yaralama kastı içinde hareket ettiğinin kabulü ile kasten yaralama sonucu ölüme neden olma suçundan 5237 sayılı Kanun'un 87/4. maddesinin ikinci cümlesi uyarınca üst sınırdan ceza tayini suretiyle hüküm kurulması gerektiği gözetilmeksizin, suç niteliğinde yanılgıya düşülerek yazılı şekilde nitelikli kasten öldürme suçundan hüküm kurulması," isabetsizliğinden bozulmasına karar verilmiştir.

İstanbul Anadolu 9. Ağır Ceza Mahkemesi ise 27.05.2025 tarih ve 92-268 sayı ile; "...Maktulün alkollü olmasıyla ölümü arasında illiyet bağı bulunmadığının otopsi raporuyla sabit olduğu, otopsi raporuna, maktulün olay yerinde bulunduğu anı gösterir fotoğraflara göre maktulün vücuduna tahta sopa kırılacak derecede şiddetle ve en az onlarca kez vurularak öldürüldüğünün anlaşılmakta olduğu, fotoğraf içeriklerinden sopayı eliyle tutmaya çalışan maktulün tırnaklarının yerinden fırlayıp koptuğu, kafatasında kırık yok ise de maktulün ağzında ve kulaklarında kanama izlerinin bulunduğu, salt öldürme sebebinin tespit edilememesinin sanığın öldürme kastının olmadığını göstermeyeceği, sanığın defalarca sopayla maktule vurarak öldürmesinin ve maktul hareketsiz kaldıktan yani öldükten sonra herhangi bir yere haber vermemesinin sanığın öldürme kastıyla hareket ettiğinin kanıtı olarak kabul edilmesi gerektiği" gerekçesiyle bozmaya direnerek önceki hüküm gibi sanığın mahkûmiyetine karar vermiştir.

Bu hükmün de sanık tarafından temyiz edilmesi üzerine Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının 31.07.2025 tarihli ve 85920 sayılı bozma istekli tebliğnamesi ile dosya, 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu'nun 307. maddesi uyarınca kararına direnilen Daireye gönderilmiş, aynı madde uyarınca inceleme yapan Yargıtay 1. Ceza Dairesince 10.12.2025 tarih ve 5630-8823 sayı ile direnme kararının yerinde görülmemesi nedeniyle Yargıtay Birinci Başkanlığına gönderilen dosya, Ceza Genel Kurulunca değerlendirilmiş ve açıklanan gerekçelerle karara bağlanmıştır.

II. UYUŞMAZLIK KONUSU

Özel Daire ile İlk Derece Mahkeme arasında oluşan ve Ceza Genel Kurulunca çözümlenmesi gereken uyuşmazlık; sanığın eyleminin TCK'nın 82/1-d maddesinde düzenlenen nitelikli kasten

öldürme suçunu mu yoksa aynı Kanun'un 87/4. maddesinde düzenlenen neticesi sebebiyle ağırlaşmış kasten yaralama suçunu mu oluşturduğunun belirlenmesine ilişkindir.

III. OLAY VE OLGULAR

İncelenen dosya kapsamından;

30.09.2020 tarihli otopsi raporuna göre; maktulün ölümünün genel beden travmasına bağlı yaygın yumuşak doku ve iç kanama sonucu meydana geldiği, maktulün vücudunun çeşitli yerlerinde ekimozlar, laserasyonlar ve sıyrıklara rastlandığı, kafa kubbe ve kaide kemiklerinin sağlam olduğu, hyoid kemik sol boynuzda ve tiroid kıkırdak sol boynuzda kanamalı kırık görüldüğü, maktulün kanında 248 mg/dl etanol bulunduğu,

24.01.2022 tarihli bilirkişi raporu ile yapılan CD çözümlemesine göre; dosya içerisinde bulunan fotoğraflardan maktulün bedeninde çok sayıda darp izi ve morlukların görüldüğü,

Anlaşılmaktadır.

Mağdur ...; sanığın babası, maktulün ise annesi olduğunu, Türkmenistan'da çektikleri kredi borcunu ödemek için Türkiye'ye geldiklerini, yaklaşık iki yıldır Türkiye'de çobanlık yaparak geçimini sağladığını, olayı arkadaşının kendisine telefon etmesi ile öğrendiğini, olayın ne şekilde gerçekleştiğini görmediğini,

Tanık ...; olaydan bir gün önce ailece olay mahallinde vakit geçirdikleri sırada sanık ile maktulün içki içtiklerini gördüğünü, sanığın zaman zaman maktule bağırdığını, olay öncesinde de bu şekilde davranınca sanığı uyardığını, ertesi sabah eniştesinin maktulün öldüğüne dair bilgi verdiğini,

Tanık ...; hayvancılık işiyle uğraştığını, sanık ... maktulün işsiz kalmaları üzerine yanlarında kaldıklarını, olay sabahı sanığın, babasını arayarak olayı haber verdiğini, bulundukları yere gidip maktulün nabzına baktığını, atmadığını anlayınca ambulansı aradıklarını,

İfade etmişlerdir.

Sanık; maktulün eşi olduğunu, son zamanlarda aşırı şekilde içki içmeye başladığını, başkalarıyla gezdiğini ve kendisini aldattığını, akşam saatlerinde maktul ile birlikte içki içtiklerini, tartışmaya başladıklarını, kendisinin yatıp uyuduğunu, sabah uyandığında maktulün sandalyeden düştüğünü ve yerde yattığını, gördüğünü, kalp masajı yapmaya çalıştığını ve hastaneyi aradığını, maktulü bir gün önce bir arabayla eve sarhoş olarak döndüğü için sopayla dövdüğünü, suçlamayı kabul etmediğini savunmuştur.

IV. GEREKÇE

A. Uyuşmazlık Konusuna İlişkin Açıklamalar

Ayrıntıları Yüksek Genel Kurulun 19.03.2025 tarihli ve 154-130, 21.02.2024 tarihli ve 116-84, 22.03.2023 tarihli ve 151-166 sayılı kararları ile diğer müstakar kararlarında açıklandığı üzere;

Kasten yaralama sonucu mağdurun ölmesine ilişkin TCK'nın 87. maddesinin 4. fıkrasının uygulanması için;

a- Failin yaralama kastı ile hareket etmesi,

b- Mağdurun TCK'nın 86. maddesinin birinci maddesi kapsamında yaralanmış olması veya 86. maddenin birinci fıkrası kapsamındaki yaralama fiilinin üçüncü fıkra da ihlal edilmek suretiyle gerçekleştirilmesi,

c- Failin eylemi ile arasında illiyet bağı bulunacak şekilde mağdurun ölmesi,

d- Failin meydana gelen ölüm sonucuna ilişkin en az taksir derecesinde bir kusurunun bulunması,

Şartlarının birlikte gerçekleşmesi gerekir.

Buna göre; fail mağduru yaralamak amacıyla hareket etmeli, mağdurun yaralanacağını bilmeli ve bu sonucu istemelidir. Bununla birlikte fail mağdurun yaralanmasını değil de ölmesini istemiş ve ölüm meydana gelmiş ise bu durumda kasten öldürmeden sorumlu tutulacaktır.

Madde metnine göre faile verilecek ceza belirlenirken kasten yaralama suçunun düzenlendiği TCK'nın 86. maddesinin birinci ve üçüncü fıkralarına yollama yapılmıştır. O hâlde, mağdurun basit bir tıbbi müdahale ile giderilebilecek dereceden daha ağır şekilde yaralanması gerekmektedir. Anılan maddenin 2. fıkrasında karşılığını bulan basit bir tıbbi müdahale ile giderilebilecek şekilde meydana gelen yaralamalarda 87. maddenin 4. fıkrası uygulanamayacaktır.

Üçüncü şart olarak mağdurun ölmesi ve failin eylemi ile mağdurun ölümü arasında uygun nedensellik bağının bulunması; son olarak, failin meydana gelen bu ölüm sonucundan, en az taksir derecesinde bir kusurunun bulunması gerekir.

İlkeleri, Yargıtay Ceza Genel Kurulunun istikrar bulunan ve süregelen kararlarında açıklandığı üzere, bir eylemin öldürme kastıyla mı yoksa yaralama kastıyla mı icra edildiğinin belirlenmesinde; fail ile mağdur arasında husumet bulunup bulunmadığı, varsa husumetin nedeni ve derecesi, failin suçta kullandığı saldırı aletinin niteliği, darbe sayısı ve şiddeti, mağdurun vücudunda meydana getirilen yaraların yerleri, nitelik ve nicelikleri, hedef seçme imkânı olup olmadığı, failin fiiline kendiliğinden mi yoksa engel bir nedenden dolayı mı son verdiği gibi ölçütler esas alınmalıdır.

Öldürme ya da yaralama kastının belirlenmesi açısından her bir olayda kullanılması gereken ölçütler farklılık gösterebileceğinden, tüm bu olguların olay bazında ele alınması gerektiği gözden uzak tutulmamalıdır.

B. Somut Olayda Hukuki Nitelendirme

Türkmenistan vatandaşı olan sanık ile maktulün evli oldukları, olay tarihinden iki yıl önce çalışmak amacıyla ikamet izni alarak Türkiye'de yaşamaya başladıkları, sanığın Pendik ilçesinde bulunan bir çiftlikte bekçilik ve hayvan bakımı işçiliği yaptığı, maktulün ise herhangi bir işte çalışmadığı, çiftlik sahibi tarafından kendilerine tahsis edilen prefabrik müştemilatta yaşamlarını sürdüren maktul ... sanığın olay tarihinde kavga etmeye başladıkları, maktulün vücudunun çeşitli yerlerine sopa ile defalarca vuran ve suçta kullandığı sopa kırıldıktan sonra eylemine son verip uyuyan sanığın, sabah kalktığında maktulün hareketsiz olduğunu görmesi üzerine yardım istediği ve olayın resmî makamlara intikalini sağladığı, otopsi raporuna göre maktulün ölümünün genel beden travmasına

bağlı yaygın yumuşak doku kanaması sonucu meydana geldiği Derece Mahkemelerince kabul edilen olayda;

İkrarıyla da sabit olduğu üzere sanık, kendisini aldattığı düşüncesiyle tartıştığı maktulün vücudunun çeşitli yerlerine sopayla defalarca vurmuş, eylemine ancak sopanın kırılması ve maktulün hareketsiz kalması üzerine son vermiştir. Bu husus, fotoğraf içeriklerinden maktulün tırnaklarının koptuğuna, ağzında ve kulaklarında kanama izleri bulunduğuna ve vücudunun çeşitli yerlerinde çok sayıda darp izi olduğuna dair bilirkişi raporuyla da desteklenmiştir. Dosyaya yansıyan delillerden gece vakti maktulün yerde hareketsiz yattığını görmesine rağmen sanığın yardım istemeyip sabah saatlerine kadar beklediği anlaşılmıştır. Sanığın aldatıldığını düşünmesinden kaynaklanan husumet de gözetildiğinde, maktulü öldürme kastıyla hareket ettiği ve eyleminin nitelikli kasten öldürme suçunu oluşturduğuna dair Derece Mahkemelerinin kabulünde isabetsizlik görülmemiştir.

Bu itibarla isabetli bulunan İlk Derece Mahkemesinin direnme kararına konu hükmünün, uygulamanın denetlenmesi amacıyla Özel Daireye gönderilmesine karar verilmelidir.

Çoğunluk görüşüne katılmayan altı Ceza Genel Kurulu Üyesi; direnme gerekçesinin isabetli olmadığı ve sanığın eyleminin TCK'nın 87/4. maddesinde düzenlenen neticesi sebebiyle ağırlaşmış kasten yaralama suçunu oluşturduğu düşüncesiyle karşı oy kullanmışlardır.

V. KARAR

Açıklanan nedenlerle;

1- İstanbul Anadolu 9. Ağır Ceza Mahkemesinin 27.05.2025 tarihli ve 92-268 sayılı mahkûmiyet hükmüne ilişkin direnme kararının gerekçesinin İSABETLİ OLDUĞUNA,

2- Dosyanın, uygulamanın denetlenmesi için Özel Daireye gönderilmek üzere Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığına TEVDİİNE, 13.05.2026 tarihinde oy çokluğuyla karar verildi.